Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

VAEIE

Kapsayıcı Avrupa için Değerler ve Tutumlar Eğitimi

2019-1-BE02-KA201-060238

Dünyayla Son Randevu

Dünya son nefesini vermek üzere. Maalesef biz insanlar son nefesini verirken onun yanında olamayacağız. Muhtemelen yeni gezegenimizde kendimize en güzel yeri bulmak için yarışıyor oluruz. Ardımızda bıraktığımız tahribatı sefaleti umursamadan yeni emellerle sıfırdan bir hayata başlarız. Hırs ve bencilliğimizi de bavullara doldurur yeni dünyamıza getiririz. Hiç vakit kaybetmeden fabrikalar kurar, elektrik direkleri diker, bulduğumuz yere beton doldururuz. Düşününce içimiz sızlamayacak kadar unuturuz dünyayı.

Rüzgar burnuma leş ve kesif bir koku getirince düşüncelerimden sıyrılıyorum. Kokunun geldiği yöne bakınca üst üste yığılmış ölü hayvanlarla göz göze geliyorum. Haftalardır nefes alınamayacak hale gelen sokaklarda yaşamaya çalışan hayvanlara acıyorum. Haber bültenlerinde sözü edilen sera gazı, karbondioksit salınımı gibi kavramlar aklıma geliyor ve lanet okuyorum çıkarcı düzene, insanlığa. Hırsın gem vurulamaz gücüne kapılıp gitmiş birtakım insanların dünyamıza yaptıklarına dayanamıyorum. Nefes almak gittikçe zorlaşırken kendimi güç bela eve atıyorum.

Tam tamına beş saat elli altı dakika var. Beş saat elli altı dakika sonra dünyayı sonsuza kadar terk etmiş olacağız. Issız yalnız dünya bize kızgın, kalbi kırık kendi yalnızlığında boğulup gidecek. Nice savaşlar, göçler görmüş gözleri yavaş yavaş kapanacak, hırıltılı solukları git gide sönecek. Belki biz sefih, şatafatlı hayatlarımız içinde artık çok uzaklarda kalmış bu ihtiyarı hatırlamayacak sözünü bile etmeyeceğiz.

Konsolun üzerindeki fotoğraftan annemle babam bana gülümsüyor. Aklımın köşe bucağında onlara dair anılar arıyorum. Bir dergide çok eskiden gökyüzünün mavi olduğunu okuyup bunu gidip heyecanla babama söyleyişimi, babamın alay ederek bunun safsatadan başka bir şey olmadığını, gökyüzünün ezelden beri turuncu olduğunu söyleyişini anımsıyorum. Hala inanıyorum gökyüzünün mavi olduğuna, hayal edemesem de inanıyorum eskiden insanların mavi parlak bir gökyüzüne uyandığına. Hem dergideki makale de demiyor muydu atmosferin üst kısmı bir yığın zehirli gazla kaplandığı için bu boğucu turuncuya maruz kaldığımızı.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

İşte dünya böyle felakete sürüklenmişti. Petrol kuyularını kurutmuş ,suları tüketmiştik ama hoyratça sömürmeye devam ediyorduk dünyayı. Elimizin değmediği hiçbir orman hiçbir canlı kalmayana dek böyle sürdürdük. Alacağımız bir şey kalmayınca da artık çalışmayan sondaj makinelerine ,bir zamanlar yerinde heybetli ormanlar olan çalı çırpıya bakakaldık. Dayanılmaz hava yüzünden sokağa çıkamıyor, taze besin bulamayıp konservelerle besleniyorduk. Dünyanın dört bir yanından hayvanların sürüler halinde yoğun gazdan zehirlenip telef oldukları haberleri geliyordu. Artık bizim için gazdan etkilenip dengesini kaybederek pencerelerimize çarpan kuşların sesleri yaprakların hışırtısı gibi olağan bir ses haline gelmişti. Sonumuzun geldiğini düşünmeye başlamıştık. Ta ki o bilim adamı ve heyeti geniş katılımlı bir basın toplantısı düzenleyip bize kendi deyimiyle müjdeyi verene kadar. Bilim adamı idealist bir adama benziyordu.

Sesinde vakarlı bir hava vardı. Kameralara gülümsüyor , eskiden gizli yürüttükleri yeni dünya çalışmalarını bu acil durum vesilesiyle dört bir yana duyurmaktan memnun gibi görünüyordu. En kısa zamanda iyi donanımlı taşımacı uzay gemilerinin hazır olacağını, insanların biner kişilik gruplar halinde yeni gezegene taşınacağını söylüyordu. Ardından politikacılar konuşmalarını yaptılar. Hepsi ağız birliği etmişçesine endişe edecek bir şey olmadığını vurguluyor, çalışkan ve azimli insan ırkının bu yeni gezegene uygarlık getirip dünyadan daha iyi bir yaşam alanı oluşturacağını yapay bir coşkuyla haykırıyorlardı. Kalkıp bir konserve açtım. Yerken kendimi bu yeni dünya fikrine alıştırmaya çalıştım. Acaba orada da dereler şelaleler var mıydı? Yoksa insanlık için tasarladıkları dünya kutu gibi evlerden, sıra sıra mağazalardan, katlarca ofisten mi ibaretti?

Günler çabuk geçti. Şimdi burada otururken düşünüyorum da acaba bu son kaçınılmaz mıydı? Tamahkarlığı bırakıp verdiğimiz zararı tamire çalışsaydık sonuç yine aynı mı olurdu? İşte saat dokuz. Gitme vaktim geldi. Çıkarken takvim gözüme ilişiyor, son yaprağı da koparıp savuruyorum:3 Mart 2150

Şule Aydın

BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Kapsayıcı Avrupa için Değerler ve Tutumlar Eğitimi

2019-1-BE02-KA201-060238

DAYANIŞMA için Ders Planı

KONU	**DAYANIŞMA**
GÖRSEL	

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

BAŞLIK	**DAHA İYİ BİR DÜNYA İÇİN DAYANIŞMA**
FAALİYET DETAYI	**Amaç:** Gelecek için de dayanışmanın önemini kavramak **Hedefler:** Sadece doğal afetlerde değil, bu afetlere yol açan sebepler karşısında da dayanışma sağlanması gerekliliğinin önemini anlamak. **Kazanımlar:** • Doğal afetlerin dayanışma ile olan ilgisini kurabilmek • Toplumsal dayanışmayı sağlayacak etkenleri öğrenmek **İlgili kelimeler:** doğal afet, anafikir, birliktelik, sorumsuzluk

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

BU DERSİ NASIL KULLANACAĞIZ	**Activities:** 1. İlgili metin öğretmen tarafından öğrencilere okunur. 2. Okunan metne yönelik öğretmen öğrencilere şu soruları sorar: 3. -Dünyayla Son Randevu hangi konuyu ele aldı? 4. -Bu metnin ana düşüncesi nedir? 5. Metinde geçen anahtar kelimeler öğrenciler tarafından belirlenir. Bu anahtar kelimeler ile öğrenciler beyin fırtınası yaparak, konuyu kendi perspektiflerinden ele alırlar. 6. VAEIEE Projesinin Dayanışma Modülündeki ilgili video izlenir 7. Öğrenciler video ile ilgili fikir alışverişinde bulunurlar. Düşüncelerini renkli kağıtlara yazarak duvara yapıştırırlar.
MATERYALLER	• VAEIE platformunun dayanışma modülü hakkında bilgi notu. • OOC-Modülleri • Ders araç gereçleri
KATEGORİ	E-Öğrenme Dersi
HEDEF KİTLE	13 -17 yaş arası
İLGİLİ DERS KONULARI	İngilizce,Etik, Avrupa Saatleri,İkinci Yabancı Dil olarak İngilizce,Beşeri Bilimler

Bu yayın Erasmus+ Programı kapsamında Avrupa Komisyonu tarafından desteklenerek hazırlanmıştır. Sadece yazarın kendi görüşlerini yansıtmaktadır ve burada yer alan görüşlerden Ulusal Ajans ve Avrupa Komisyonu sorumlu tutulamaz.